

חוק רישוי עסקים, תשכ"ז-1967

1. שר הפנים, בהתייעצות עם שר הבריאות, רשאי לקבוע בצווים עסקים טעוני רישוי, כדי להבטיח בהם תנאי תברואה נאותים; היתה מטרת הרישוי גם למנוע סכנות לשלום הציבור ולבטיחותו, או למנוע סכנות של מחלות בעלי חיים, יהיה צו כאמור טעון התייעצות גם עם שר המשטרה או שר החקלאות, לפי הענין.
2. (א) בעסק שבו נמכרים או מוגשים משקאות משכרים תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה גם לענינים אלה:
- (1) התאמת החצרים לאפשרויות של פיקוח יעיל מצד המשטרה, הן מבחינת המבנה והן מבחינת המקום;
- (2) התחשבות בצרכיהם של תושבי האזור שבו נמצא העסק;
- (3) מניעת רשיונות מאנשים שאינם ראויים להם בשל עברם הפלילי, אופיים או מהימנותם.
- (ב) לענין סעיף זה, "משקה משכר" — משקה תוסס או אלכוהולי שנועד לצריכת אדם והמכיל, בכדיקת מדגם ממנו, שני אחוזים או יותר אלכוהול לפי הנפח, למעט סמים ותרופות המוכנים או נמכרים על ידי רוקח.
3. (א) בעסק של עינוג ציבורי תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה גם להתאמת החצרים מבחינת המבנה.
- (ב) "עינוג ציבורי" — לרבות הצגות של תיאטרון או קולנוע, קונצרט, מופעי מחול, תערוכה, קברט, קרקס, משחק או ספורט, וכל עינוג כיוצא באלה, בין שהם בתמורה ובין שלא בתמורה, למעט הרצאה או ויכוח שמטרתם העיקרית היא חינוכית, אף אם הם מלווים לצורך הדגמה הצגת תמונות או השמעת צלילים.
4. לא יעסוק אדם בעסק טעון רישוי אלא אם יש בידו רשיון לפי חוק זה ובהתאם לתנאיו; עסק שאיננו נייד לא יעסוק בו אדם, אלא אם ברשיון שבידו מתוארים החצרים שבהם הוא עוסק.
5. (א) רשות הרישוי לעסק טעון רישוי היא —
- (1) בתחום עיריה או מועצה מקומית (להלן — רשות מקומית) — ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיכו לכך;
- (2) מחוץ לתחומה של רשות מקומית — מי ששר הפנים הסמיכו לכך.
- (ב) היה העסק הטעון רישוי עסק נייד, שעוסקים בו גם בתחום רשות מקומית פלוגית וגם מחוצה לה, תהא רשות הרישוי לגביו — ראש הרשות המקומית שבתחומה נמצא מרכז העסק, או מי שהוא הסמיכו לכך.
6. לא יינתן רשיון לפי חוק זה אלא אם ניתן אישור לכך מאת האדם שהסמיכו השר שאתו חייב שר הפנים להתייעץ לגבי אותו עסק לפי סעיף 1, ורשות הרישוי תעביר לאותו אדם כל בקשה לרשיון.

צווים בדבר
עסקים טעוני
רישוי

מכירת משקאות
משכרים

עינוג ציבורי

רשיון

רשויות הרישוי

אישור מוקדם

7. מתן האישור לפי סעיף 6 יכול שיהיה מותנה בתנאים מיוחדים שיש לקיימם לפני שיינתן הרשיון או אחרי שניתן והם עשויים לקדם את מטרת הרישוי; הנימוק לכל תנאי יפורש באישור.
8. עסק טעון רישוי שנקבעה לו חובת רישוי בחיקוק אחר, רשאית רשות הרישוי שלא לתת לו את הרשיון לפי חוק זה כל עוד לא הורשה העסק לפי החיקוק האחר; ורשאי שר הפנים לקבוע בצו סוגי עסקים שלא יינתן עליהם רשיון לפי חוק זה כל עוד לא הורשה העסק לפי חיקוק אחר.
9. שר הפנים רשאי להתקין לעסקים טעוני רישוי או לסוגים מהם, תקנות להבטיח סידורים נאותים למניעת דליקות ולכיבויין, לרבות הטלת חובה להחזיק ציוד, מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות.
10. שר הבריאות רשאי להתקין לעסקים טעוני רישוי או לסוגים מהם, תקנות להבטיח תנאי תברואה נאותים.
11. שר המשטרה רשאי להתקין, לעסקים המפורטים בצו שניתן בהתייעצות אתו או לסוגים מהם, תקנות למנוע סכנות לשלום הציבור או לבטיחותו.
12. אין בתקנות לפי סעיפים 9 עד 11 כדי לגרוע מהסמכות לקבוע לפי סעיף 7 תנאים מיוחדים לעסק פלוני שיש בהם משום הטלת חיוב נוסף על החיובים שבתקנות.
13. תקופת תקפם של רשיונות לפי חוק זה, דרכי חידושם, האגרות המשתלמות בעד רשיונות וחידושם והפטור מהן ייקבעו בתקנות.
14. (א) אדם שעסק ללא רשיון בעסק טעון רישוי או שלא קיים לגבי עסק טעון רישוי הוראת תקנה לפי סעיפים 9 עד 11 או תנאי מתנאי הרישוי, דינו – קנס חמשת אלפים לירות או מאסר ששה חדשים; ואם עסק או לא קיים כאמור אחרי שקיבל התראה מאת הממונה על המחוז, רופא של לשכת הבריאות המחוזית כמשמעותו בפקודת בריאות העם, 1940, או מפקד משטרת המחוז, דינו – קנס נוסף מאה לירות לכל יום שבו נמשכה העבירה אחרי מתן ההתראה.
- (ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה אם האדם עסק בעצמו או על ידי עובדו או מורשהו, אם עסק בעסק של עצמו או של זולתו ואם היה העיסוק מוגבל מראש בזמן או חדר-פעמי, אך לא יאשם בעבירה לפי סעיף זה מי שעסק כשותף רדום או ללא נטילת חלק ברווחיו של העסק.
15. נעברה עבירה לפי סעיף 14 על ידי תאגיד –
- (1) רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס שלא יעלה על כפל שיעור הקנס שהיה רשאי להטילו אילולא סעיף זה;
 - (2) יואשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף – למעט שותף מוגבל – או פקיד באותו תאגיד ואחראי לענין הנדון, אם לא הוכיחו שהעבירה נעברה שלא בידיעתם או שנקטו כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

1 ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1065, עמ' 191.

16. הורשע אדם על עבירה לפי סעיף 14 או לפי הוראה בחיקוק אחר הקובעת כללים בדבר עיסוק בעסק הטעון רישוי לפי חוק זה, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש שיטיל – (1) לצוות על הפסקת העיסוק בעסק, לצמיתות או לתקופה שיקבע, אם בסגירת החצרים ואם בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק;
- (2) לצוות על הנשפט להימנע באותו עסק מכל פעולה שיפרט בצו.
17. הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף 14, רשאי בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום לתת צו כאמור בסעיף 16, ותקפו יפקע עם ביטול כתב האישום, או עם מתן גזר הדין, או במועד שבו זוכה הנאשם זיכוי סופי, או בכל מועד קודם שנקבע בצו.
18. מי שאיננו מקיים צו של בית המשפט לפי סעיפים 16 או 17 ינהגו בו כאמור בסעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט².
19. היה לממונה על המחוז יסוד סביר להניח שנעברה בעסק או לגביו עבירה לפי סעיף 14, רשאי הוא לצוות בכתב על הפסקה ארעית של העיסוק בעסק, אם בסגירת החצרים ואם בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה בנסיבות הענין כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק (להלן – צו הפסקה מינהלי).
20. צו הפסקה מינהלי יעמוד בתקפו שלושים יום מיום נתינתו, אם לא בוטל לפני כן על-ידי מי שהוציא אותו או על ידי בית המשפט.
21. הרואה את עצמו נפגע על ידי צו הפסקה מינהלי רשאי לבקש את ביטולו בבית משפט השלום שבתחום שיפוטו נמצא העסק שעליו ניתן הצו, ובית המשפט רשאי לבטל את הצו או לאשרו, עם או בלי שינויים; הגשת הבקשה לא תעכב את ביצועו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט החלטה אחרת.
22. כל עוד לא ביטל בית המשפט צו הפסקה מינהלי, רשאי מי שנתן אותו או בית המשפט שאישר אותו להאריך את תקפו לתקופה שיקבע, ובלבד שאותה שעה הוגש לבית המשפט כתב אישום על העבירה ששימשה עילה להוצאת הצו; תקפו של צו שהוארך כאמור יפקע ביום שבו ניתן גזר הדין נגד הנאשם בעבירה האמורה או שבו נעשה זיכוי סופי, והוא כל עוד לא החליט בית המשפט הן בעבירה החלטה אחרת.
23. (א) קצין משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה רשאי לצוות בכתב, לתקופה שתפורש בצו, על סגירה לאלתר של חצרים שבהם עוסקים במכירת משקאות משכרים, אם נוכח שהדבר דרוש לשמירת שלום הציבור או להחזרת שלום הציבור שהופר, ומותר למשטרה להשתמש בכוח באופן סביר כדי לבצע צו סגירה כאמור.
- (ב) סמכות לפי סעיף זה אינה גורעת מסמכויות אחרות לפי חוק זה.
24. בצו לפי סעיפים 16, 17 או 19 מותר להורות לכל אדם שפורש בו להיכנס לחצרים שעליהם ניתן הצו ולהרחיק מהם כל טובין שבהם; ומותר לנקוט כל אמצעים, לרבות שימוש בכוח באופן סביר, הדרוש בנסיבות הענין כדי להבטיח ציות להוראות הצו.
25. מי שאיננו מקיים צו הפסקה מינהלי או הוראה מהוראותיו, דינו – מאסר שנתיים.

אמצעים נוספים

סמכות בית המשפט אחרי הגשת כתב אישום

בזיון בית המשפט

צו הפסקה מינהלי

תקופת חוקה של צו הפסקה

בקורת צו הפסקה על ידי בית המשפט

הארכת חוקה של צו הפסקה מינהלי

סגירת עסק של מכירת משקאות משכרים

ביצוע צו

אי-קיום צו

² חוקי אי, כרך א', פרק כ"ג, עמ' 332.

26. ניתן צו לפי חוק זה לסגירת חצרים של עסק שיש בו בעל חיים או שיש בו מצרך העלול להתקלקל אם לא יימכר מיד, רשאי מי שהוסמך לבצע את הצו לפי סעיף 24 –
(1) למכור אותם במכרו פומבי או במחיר המקובל באותו יום, ובלבד שנתן תחילה למי שהחזיק בחצרים בסמוך לפני סגירתם הזדמנות סבירה להוציאם מן החצרים;
(2) להשתמש במצרכי מזון שבמלאי העסק להזנת בעל החיים.

27. (א) בית המשפט יחליט, על פי בקשת אדם התובע טובת הנאה בחפץ שנמכר לפי סעיף 26, למי מגיעים דמי המכר, והוא גם רשאי לפסוק מתוכם סכום כסף לכיסוי הוצאותיו של מי שביצע את המכירה.

(ב) לענין זה, בית המשפט –

(1) במכירה בעקבות צו סגירה שניתן לפי סעיף 16 – בית המשפט שנתן את הצו;

(2) בכל מקרה אחר – בית משפט השלום שכתחום שיפוטו נמצאים החצרים הנדונים.

28. (א) המנויים להלן רשאים להיכנס בכל עת סבירה לחצרים שבהם עוסקים בעסק טעון רישוי, או שקיים יסוד סביר לחשוב שעוסקים בו בעסק כאמור, כדי לבדוק אם מקיימים בהם הוראות חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאי רשיון שניתן על פיו:
(1) הממונה על המחוז או עובד המדינה שהסמיך לענין זה;

(2) רופא של לשכת הבריאות המחוזית או עובד המדינה שהסמיך לענין זה;

(3) ראש הרשות המקומית שכתחומה נמצאים החצרים או עובד הרשות שמינה לענין זה;

(4) המוסמך לתת אישור להוצאת רשיון, כאמור בסעיף 6;

אולם אין להיכנס כאמור למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך.

(ב) זכות הכניסה לחצרים לפי סעיף קטן (א) ניתנת גם לשוטר, והוא יהיה רשאי להיכנס בכל עת לחצרים כאמור גם כדי למנוע בהם הפרה של שלום הציבור.

29. (א) המפריע לאדם שהוענקה לו סמכות לפי חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאי רשיון על פיו, או שהוטל עליו תפקיד על פי אלה, להשתמש בסמכות או למלא את התפקיד, או המונע זאת ממנו, דינו – מאסר שנה אחת.

(ב) המסרב להראות את רשיון העסק למי שנכנס לחצרים מכוח סעיף 28, דינו – קנס 1.500 לירות או מאסר שלושה חדשים.

30. הטוען שבידיו רשיון לפי חוק זה – עליו הראיה. חובת הראיה

31. אגרה בעד רשיון לפי חוק זה שניתן על ידי ראש רשות מקומית או על ידי מי שהסמיך לכך – תשולם לקופת אותה רשות מקומית; ניתן הרשיון על ידי אחר, תשולם האגרה לאוצר המדינה. תשלום אגרות

32. לענין חוק זה יראו כעסק גם כל עיסוק של חבר בני אדם, בין מואגד ובין לא-מואגד, שאיננו לשם הפקת רווחים ושהנהגים היחידים ממנו הם חבריו שהצטרפותם מותנית למעשה בתשלום דמי חבר בלבד. עיסוק של חבר בני אדם

33. לענין חוק זה רואים אדם כעוסק במקום פלוני בעסק פלוני אף אם התעסקותו באותו מקום היא אך חלק מאותו עסק או היא באה לסייע לו בהשגת המטרה העיקרית של עסקו. התעסקות בחלק מהעסק העיקרי

- מסמכים בכתב
34. מינויים ואישורים לפי חוק זה יהיו בכתב.
- מכירת משקאות
בשעות נוספות
35. עסק של מכירת משקאות משכרים שנקבעו ברשיונו השעות למכירה, רשאי קצין משטרה בעל דרגה שקבע שר המשטרה, להרשות את המכירה בשעות נוספות שיפרט בהרשאה.
- עיסוק של
רשות מקומית
36. (א) רשות מקומית העוסקת בתחומה בעסק טעון רישוי, רשאי מי שהוסמך לאשר את הוצאת הרשיון לפי סעיף 6 לולא היה העוסק רשות מקומית, לקבוע אותם תנאים לעי-סוקה שהיה מוסמך להטילם לפי סעיף 7 לולא היה העיסוק בידי רשות מקומית, והרשות המקומית חייבת לקיים תנאים אלה ואת התקנות שנקבעו לעסק כאמור לפי סעיפים 9 עד 11.
- (ב) בלי לגרוע מכל תוצאה שנקבעה בדין אחר לאי-קיום חובה המוטלת על רשות מקומית, דין אי-קיום תקנות או תנאים כאמור על ידי רשות מקומית כדין אי-קיום תקנות או תנאים לרשיון על ידי מי שעוסק בעסק טעון רישוי.
- שמירת סמכויות
וחיובים
37. סמכויות לפי חוק זה אינן גורעות מסמכויות לפי חיקוק אחר וקיום חיובים לפי חוק זה אינו משחרר מקיום חיובים לפי חיקוק אחר.
- ביצוע
38. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בכפוף לאמור בסעיפים 10 ו-11, להתקין תקנות לביצועו.
- ביטולים
39. פקודות אלו (להלן – הפקודות הפוקעות) – בטלות:
- (1) פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)³;
- (2) פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935⁴;
- (3) פקודת השעשועים הציבוריים, 1935⁵.
- התאמת חיקוקים
40. בכל חיקוק שבו נאמר כי למונחים "שעשוע ציבורי" או "עינוג ציבורי" תהא המש-מעות שיש להם בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935, תהא להם המשמעות שיש לעינוג ציבורי בסעיף 3.
- הוראת מעבר
41. רשיון שהיה תקף ערב תחילתו של חוק זה וניתן לפי אחת הפקודות הפוקעות לעסק הטעון רישוי לפי חוק זה, יראו אותו מיום תחילתו של חוק זה כאילו ניתן על פי חוק זה, וכל תנאי של רשיון כאמור יראו אותו כתנאי לרשיון לפי חוק זה; אולם תקפו של רשיון כאמור יפקע לא יאוחר מאשר במועד שבו היה פוקע על פי הפקודות הפוקעות.
- שמירת תקפם של
תנאים מיוחדים
42. התנאים המיוחדים שנקבעו מכוח סעיף 7 לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ואשר העתקים מהם הונחו בלשכת המנהל הכללי של משרד הבריאות ובלשכות הבריאות המחוזיות, יעמדו בתקפם ויראו אותם כאילו נקבעו לענין סעיף 7 לחוק זה, והוא כל עוד לא הוחלפו או שונו לפי חוק זה.
- תחילה
43. תחילתו של חוק זה היא בתום ששה חדשים מיום פרסומו ברשומות.

3 חוקי א"י, כרך ב' פרק קמ"ג, עמ' 1427.

4 ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 33.

5 ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

דברי הסבר

פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) משנת 1928 קובעת חובת רישוי מלאכות ועסקים מן המפורשים בתוספת לאותה פקודה, תוספת ששר הפנים רשאי לשנותה בצו. הרשיון ניתן על ידי הרשות המקומית שבתחומה נמצאים המלאכה או העסק, לאחר מתן אישור של משרד הבריאות או המשטרה, כמוסדר בפקודה ובתקנות על-פיה. באישור כאמור מותר לקבוע תנאים לניהול העסק או המלאכה הנדונים.

לצד פקודה זו קיימות גם פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, ופקודת השעשועים הציבוריים, 1935, ולפיהן הרשות המקומית היא הרשות המוציאה את הרשיון. ביחס למכירת משקאות משכרים רשאית היא לעשות כן בהסכמתה של ועדה שבה מיוצגים משרדי הבריאות והמשטרה והממונה על המחוז.

קיומן של שלוש הנסגרות החוקיות הללו גורם קשיים. סעיף 4 (ד) לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) קובע לאמור:

"(ד) מקום שאדם הוא בעל רשיון ברתוקף שניתן לו על-פי פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935, או על פי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, יהא אותו אדם פטור לקבל רשיון על פי הפקודה הזאת בעד הבית שניתן עליו רשיון על פי פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, או על-פי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, ואולם הוראות הפקודה הזאת תחולנה על אותו אדם ועל אותו בית כאילו ניתן רשיון על-פי פקודה זו."

בית המשפט העליון, בע"פ 203/58 (פסקי דין, כרך י"ג, עמ' 294) פירש הוראה זו (ברוב דעות) באופן שגשלה האפשרות החוקית להתנות תנאי ברשיון לבית קפה האוסר משחקי קלפים, רק משום שלאותו בית קפה ניתן רשיון לפי פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, אשר במסגרתה לא ניתן להתנות תנאי כזה.

החוק המוצע בא לכרוך בכפיפה אחת את ההוראות בדבר רישוי העסקים למיניהם, אגב החלפת ההוראות המיושנות והתאמתן למציאות הישראלית וסילוק התקלות שנתגלו בהפעלת הפקודות הקיימות.

העסקים טעוני רישוי יפורטו בצווים של שר הפנים, בחלוקה לפי מטרות הרישוי והפיקוח. מטרה משותפת לרישוי כל העסקים היא קיום תנאי תברואה נאותים. ביחס לעסקים אחרים מתווספת גם המטרה של מניעת סכנות לשלום הציבור ולבטיחותו, ואילו רישוי עסקים מסוג אחר מטרתו היא מניעת סכנות של מחלות בעלי חיים. צווים אלה יינתנו לאחר התייעצות עם שר הבריאות, וכן, לפי הענין, עם שר המשטרה או שר החקלאות (סעיף 1). ברישוי עסק של מכירת משקאות משכרים ושל עינוג ציבורי נקבעו דרישות מיוחדות במתכונת הפקודות הקיימות (סעיפים 2 ו-3).

הרשות המוציאה את הרשיון לעסק טעון רישוי היא ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיכו לכך (סעיף 5); אולם לא יינתן רשיון אלא באישור מוקדם של מי ששר הבריאות הסמיכו לכך, ובעסקים שפורטו בצווים בהתייעצות עם שר המשטרה או שר החקלאות – גם באישור מוקדם של מי שהוסמך ע"י שרים אלה, הכל לפי הענין, והם יכולים להתנות את אישורם בתנאים מיוחדים, אם לפני מתן הרשיון ואם לאחריו (סעיפים 6 ו-7).

היה עסק טעון רישוי גם לפי החוק המוצע וגם לפי חיקוק אחר, מותר יהיה לסרב לתת רשיון לפי החוק המוצע עד שיינתן הרשיון לפי החיקוק האחר, ובעסקים שפורטו בצו מאת שר הפנים תהיה חובה לסרב מתן הרשיון לפי החוק המוצע בטרם ניתן הרשיון לפי החיקוק האחר. הוראה זו באה למנוע העמדת השלטונות בפני עובדה מוגמרת של הקמת עסק באופן שיסכל חיקוקים אחרים המחייבים ניהול אותו עסק ברשיון מיוחד (סעיף 8).

החוק המוצע קובע מסגרת לכללים כדבר מניעת דליקות, כללי תברואה וכללים לשמירת שלום הציבור ובטיחותו, ואי-קיומם יהווה עבירה. בפקודות הקיימות לא היה יסוד משפטי להתקנת כללים כאלה (סעיפים 9 עד 11, ו-14).

החוק המוצע מרחיב את מסגרת ההוראות ביחס להענשת אנשים המנהלים עסק ללא רשיון או בניגוד לתנאיו וביחס לסגירת עסקים כאלה. בית המשפט יהיה רשאי, בנוסף לכל עונש שיטיל, גם לצוות על הפסקת העיסוק, לצמצום או לתקופה שיקבע, או לצוות על הנשפט להימנע מפעולות מסוימות בעסק (סעיף 16).

הוקם עסק ללא רשיון או לא קוימו בו תנאי הרשיון, רשאי יהיה הממונה על המחוז לצוות על הפסקת העיסוק בעסק לתקופה שלא תעלה על 30 יום (סעיף 19). אפשר יהיה לבקש את ביטולו של הצו המינהלי ע"י בית משפט השלום (סעיף 21). מי שהוציא צו הפסקה מינהלי, או בית המשפט שאישר את הצו, יהיה רשאי להאריך את תקפו, בתנאי שאותה שעה הוגש לבית המשפט כתב אישום על העבירה ששימשה עילה להוצאת הצו (סעיף 22). החוק המוצע קובע הוראות ביחס לאכיפת צווי הפסקה מינהליים ושיפוטיים וכן קובע הוא הוראות ביחס לטיפול בחפצים הנמצאים במקום שהוצא עליו צו סגירה והם עלולים להתקלקל (סעיפים 24, 26, 27).

חובת הרישוי תחול אף על מועדונים המתנהלים שלא לשם הפקת רווחים ושהנהנים היחידים מהם הם חברי המועדון שהצטרפותם מותנית למעשה בתשלום דמי חבר בלבד (סעיף 32).

בניגוד למצב בחוק הקיים יהיה צורך ברשיון לגבי מקום שמתקיים בו עסק טעון רישוי אף אם אין מקיימים שם אלא חלק של העסק העיקרי שבכללו איננו טעון רישוי, כגון מוסך המשמש עסק שאינו טעון רישוי (סעיף 33).

היה עסק טעון רישוי מנוהל ע"י הרשות המקומית עצמה לא יהיה בכך כדי למנוע התנאת תנאים ע"י מי שהוסמך ע"י שר הבריאות, שר המשטרה או שר החקלאות (סעיף 36).

להלן נוסח הפקודות שהחוק המוצע בא להחליפן:

פקודת מלאכות ותעשיות (הסדרתן)

פקודה הקובעת הוראות להסדרת מלאכות ותעשיות לטובת בריאות הציבור, סדרי הציבור, בטחון הציבור ותיכון בנין ערים

השם הקצר

1. פקודה זו תיקרא פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן).

פירוש

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפרושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר – "מלאכה מסוייגת" פירושה כל מלאכה או עסק הרשומים בתוספת לפקודה זו או שמותר להוסיפם לתוספת בצו עפ"י סעיף 8;

"רוכל" כולל –

(א) כל הזוכר או מציע למכירה סחורה, פרקמטיה או מרכולת וכל המוכר או מציע למכירה את מומחיתו באיזו מלאכת יד ברחוב או במקום ציבורי ולא בבנין של קבע, וכן

(ב) כל המחזר ממקום למקום, או המחזר על בתיהם של בני אדם אחרים כשהוא נושא עמו למכירה או כשהוא מציע למכירה כל סחורה, פרקמטיה או מרכולת או כשהוא מוכר או מציע למכירה את מומחיתו במלאכת יד;

"תחום עיריה" כולל את תחומה של מועצה מקומית;

"מועצת עיריה" כולל מועצה מקומית שהוקמה עפ"י פקודת המועצות המקומיות.

הטלת הפקודה

3. הפקודה הזאת תחול –

(א) בכל תחום עיריה על כל מלאכה מסוייגת;

בתנאי כי הממונה על המחוז שבו מצוי כל תחום עיריה, יכול להצהיר בצו כי באותו תחום עיריה לא תחול הפקודה על כל מלאכה מסוייגת הנקובה באותו צו;

- (ב) בכל שטח שהוא, להבדיל מתחום עיריה, שעליו עשוי הממונה על המחוז שבו מצוי השטח הזה, להטילה בצו בנין אותן מלאכות מסוייגות, שאותו ממונה על המחוז יהיה עשוי להצהיר עליהן באותו צו כי הפקודה תחול עליהן.
4. (1) פרט לאמור לעיל אסור לשום אדם לעסוק במלאכה מסוייגת בכל אזור שפקודה זו חלה עליו אלא אם כן יש בידו רשיון עפ"י פקודה זו.
- (2) (א) כשעוסקין במלאכה מסוייגת בתחום העיריה ינתן הרשיון ע"י מועצת העיריה; (ב) כשעוסקין במלאכה מסוייגת במקום אחר, ינתן הרשיון ע"י הממונה על המחוז שבמחוזו עוסקין במלאכה.
- (3) מקום שאדם הוא בעל רשיון ברתוקף שניתן לו עפ"י פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935, או על פי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, היא אותו אדם פטור לקבל רשיון עפ"י הפקודה הזאת בעד הבית שניתן עליו רשיון עפ"י פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, או עפ"י פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, ואולם הוראות הפקודה הזאת תחולנה על אותו אדם ועל אותו בית כאילו ניתן רשיון עפ"י פקודה זו.
5. (1) הרשיון יהא ערוך בטופס שייקבע לכך ויהא ניתן בתנאים שייקבעו לכך.
- (2) רשיון יהא כוחו יפה לשנה אחת מיום הנתנו.
- (3) רשיון אינו ברת-העברה, ואם העביר בעל הרשיון את מלאכתו ממקום למקום או אם נשתנו תנאי הבית שבו עוסקין במלאכה, יהא דרוש רשיון חדש.
- (4) חובה להציג את הרשיון במקום בולט בבית המלאכה המפורט בו.
- (5) משלמים מס בעד כל רשיון לפי שער המסים הקבוע בתוספת לפקודה זו.
- (6) מסים המוטלים בתחום עיריה ישולמו למועצת העיריה; מסים המוטלים בכל אזור אחר ישולמו לבית האוצר חוץ אם הפריש אותם הנציב העליון*, בצו, לרשות מקומית.
6. בהתחשב עם הוראות סעיף 7 (2), אין נותנים רשיון אלא באישורו של המנהל הכללי של משרד הבריאות או באישורו של פקיד שהורשה על ידו בכתב, ואילו ברשיון לעסוק במלאכה מסוייגת בסוג ב' של התוספת לפקודה זו, טעון הוא אישור גם מאת המפקח הכללי על המשטרה או מאת פקיד שהורשה על ידו.
7. (1) המנהל הכללי של משרד הבריאות או כל פקיד שהורשה על ידו בכתב והמפקח הכללי על המשטרה או כל פקיד שהורשה על ידו בכתב, רשאי לטובת בריאות הציבור או בטחון הציבור או סדרי הציבור או כדי להבטיח את קיומה של כל הוראה בענין תיכון בנין ערים הנוגעת לאותה מלאכה מסוייגת, לסרב לאשר רשיון לנהל כל מלאכה מסוייגת עפ"י סעיף 6, או לצרף לכל רשיון תנאים מיוחדים שבהם תתנהל מלאכה מסוייגת.
- (2) בקשות לרשיונות לנהל מלאכה מסוייגת הכלולה בסוג ב' מן התוספת לפקודה זו תועברנה לאישור למפקח הכללי על המשטרה או לפקיד המורשה על ידו בין שנדחו ובין שלא נדחו ע"י המנהל הכללי של משרד הבריאות או פקיד שהורשה על ידו, ובמקרה שיתעוררו כל חילוקי דעות בין המנהל הכללי של משרד הבריאות, לבין המפקח הכללי על המשטרה, או בין הפקידים שהורשו ע"י כל אחד מהם כאמור לעיל, בשאלה אם יש לאשר מתן כל רשיון או מה הם התנאים שיש לצרפם למתן הרשיון, מעבירין את הענין לנציב העליון שהחלטתו תהיה סופית.
8. יכול הנציב העליון במועצה לתת צו בו יתקין הוספות או שינויים לרשימת המלאכות המסוייגות שבתוספת לפקודה זו ולרשימת המסים השונים שיש לשלם בעד רשיונות למלאכות אלה וכיוצא בזה יכול הוא לפטור כל אדם או סוג של בני אדם מתשלום מסים אלה, כולם או מקצתם.
9. (1) ואלה האנשים שיהיה כוחם יפה להיכנס בכל עת לבית מלאכה בעל רשיון כדי לברר אם הופרה בו הפקודה במשהו –
- (א) הממונה על המחוז או ראש מחלקה ממשלתית או פקיד שהורשה בכתב ע"י אחד מהם;
- (ב) כל קצין מחוז הממונה על נפה, לגבי בית מלאכה שבנפתו;
- (ג) כל רופא משרד הבריאות או מפקח משרד הבריאות;
- (ד) כל מפקח של עיריה המורשה בכתב ע"י מועצת העיריה, לגבי בית מלאכה בתחום העיריה;
- (ה) כל קצין משטרה גבוה וכל שוטר שהורשה על ידו בכתב;
- (ו) כל פקיד וטרינרי של משרד החקלאות או מועצת עיריה, לגבי בית מלאכה המפורט בסוג ג' מן התוספת לפקודה זו.

דרוש רשיון לעסוק במלאכה מסוייגת

טופס רשיון ותנאיו

רשיון טעון אישור מטעם רשויות מסוייגות

סירוב ליתן רשיונות וצירוף תנאים מיוחדים לרשיונות

תיקון לתוספת

זכות הכניסה

* הממשלה החליטה להעניק לשר הפנים את הסמכויות שהיו קודם בידי הנציב העליון או הנציב העליון במועצתו לפי פקודות אלה.

(2) הרשאה בכתב להכנס לבית מלאכה עפ"י סעיף זה צריכה לפרש את הבית או את סוג הבית שמוותר להכנס אליו.

(3) מקום שאדם כל שהוא, שכוחו יפה – לפי סעיף קטן (1) – להיכנס למקום שעליו ניתן רשיון בגין מלאכה מסוייגת, יש לו סיבה מסתברת להאמין על כל מקום הנמצא בכל שטח, שעליו חלה הפקודה הזאת – כי בו עוסקים במלאכה מסוייגת, שעליה חלה הפקודה הזאת באותו שטח, שלא מכוח רשיון בן-תוקף שהוענק לפי הפקודה הזאת, יהיה כוחו של אותו אדם יפה להיכנס בכל זמן לאותו מקום כדי לברר אם עוסקים באותו מקום באותה מלאכה מסוייגת: בתנאי כי אין להשתמש בכוח להיכנס לפי סעיף הקטן הזה בגין בית מגורים, אלא אם כן הושג תחילה כתב לצורך זה מאת שופט של בית משפט שלום.

עבירות

10. (1) יאשם בעבירה כל אדם –

(א) העוסק בשטח כלשהוא במלאכה מסוייגת, שהיא מלאכה מסוייגת שעליה חלה הפקודה הזאת באותו שטח, שלא מכוח רשיון בן-תוקף שהוענק לפי הפקודה הזאת.

(ב) המפר – בהיותו מחזיק ברשיון בן-תוקף, שהוענק לפי הפקודה הזאת בגין מלאכה מסוייגת שהוא עוסק בה בשטח כלשהוא, והיא מלאכה מסוייגת שעליה חלה הפקודה הזאת בשטח הזה – או גורם או מרשה לאיש אחר שיפר (יוד' קמצה); ס"א צרויה) כל תנאי מתנאי הרשיון, או קביעות כל שהן מקביעותיהן של כללים כלשהם, שהותקנו לפי סעיף 13, או

(ג) המפר – בלי היותו המחזיק ברשיון בן-תוקף כאמור – כללים כלשהם שהותקנו לפי סעיף 13, או

(ד) המטרב או מזניח להראות את רשיונו לפי דרישתו של אדם כלשהוא המורשה לפי סעיף 9 להיכנס למקומות, שניתן עליהם רשיון בגין מלאכה מסוייגת, או השם מכשולים בדרכו של כל אדם כזה.

(2) בלי שים לב לקביעת חוק כלשהיא על היסודו של דבר, יהיו רואים כל עבירות כאלה – מכל הבחינות – כעוונות.

צו סגירה זמני
בידי הממונים
על המחוזות

11. (1) הובאה האשמה לפי פסקה (א) או (ב) של סעיף 10, רשאי הממונה על המחוז, שבו מצויים המקומות להוציא צו סגירה ארעי בגין כל המקומות, או כל אחד מהם, שבהם עוסק במלאכה מסוייגת האדם שעליו הובאה האשמה.

(2) צו סגירה ארעי יהיה עשוי להיות מופקע בכל זמן לפי צו הממונה על המחוז, ותפסק נפקות –

(א) כשתבוטל האשמה; או

(ב) משיתן בית המשפט פסק דין על ההאשמה.

(3) צו סגירה ארעי יהיה עשוי לתת הרשאה למשטרה להיכנס אל המקום שבו הוא נוגע, ולהוציא או לחתום כל סחורות שנמצאו בהם ולנקוט באותם אמצעים אחרים, העשויים להיות נחוצים כדי להבטיח הישמעות לצו.

עונשים על עבירות
על סעיף 10

12. (1) כל אדם שנחייב בדין על עבירה על פסקה (א) של סעיף-קטן (1) מסעיף 10, או על עבירה על פסקה (ב) של סעיף קטן (1) מסעיף 10, שהיא עבירה נמשכת, יהיה צפוי – מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף קטן (2) – לקנס של מאתיים וחמישים לירות או למאסר לששה חדשים או לשני העונשים האלה כאחד, ולקנס נוסף של עשר לירות או למאסר נוסף לשבוע ימים, או לשני העונשים הנוספים האלה כאחד, על כל יום שבו נמשכת העבירה.

(2) הנציב העליון במועצה רשאי להורות בצו, כי ענשים מכסימאליים קשים יותר או קלים יותר יבואו – ביחס לכל מין או סוג נקוב בשם של מלאכות מסוייגות – במקומם של כל הענשים כולם, או כל אחד מהם, שנרשמו בסעיף קטן (1), ולאחר מכן תהיה נודעת נפקות לסעיף זה בהתאם לכך.

(3) כל אדם שנחייב בדין על עבירה על פסקה (ב) של סעיף קטן (1) מסעיף 10, שאינה עבירה נמשכת, או על עבירה על פסקה (ג) או (ד) של אותו סעיף קטן, יהיה צפוי לקנס של חמישים לירות או למאסר של שלושה חדשים או לשני ענשים אלה כאחד.

(4) בית המשפט, שבפניו נתחייב אדם כל-שהוא בדין על כל אשמה שהובאה – בדבר כל מלאכה מסוייגת שבה עסק – על עבירה על פסקה (א) או (ב) של סעיף קטן (1) מסעיף 10, יהיה רשאי לתת – נוסף על הטלת עונש בגין אותה עבירה – צו-סגירה בגין כל המקומות כולם, או כל אחד מהם, שבהם עוסק האדם החוא במלאכה המסוייגת ההיא.

(5) צו סגירה יהיה עשוי לתת הרשאה למשטרה להיכנס אל המקום, שבו הוא נוגע, ולהוציא או לחתום כל סחורות שנמצאו בו, ולנקוט באותם אמצעים אחרים, העשויים להיות נחוצים, כדי להבטיח הישמעות לצו.

עונש על עיסוק
במלאכה מסוייגת
מתוך הפרת
צו-סגירה זמני
או צו-סגירה

12.א. (1) כל אדם, העוסק במלאכה מסוייגת במקום כלשהוא, שבגינו עומד בתקפו צו-סגירה זמני או צו-סגירה ביחס לאותה מלאכה מסוייגת, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי – מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף קטן (2) – לקנס של מאתיים וחמישים לירות או למאסר לששה חדשים, או לשני הענשים האלה כאחד, ולקנס נוסף של עשר לירות או למאסר נוסף לשבעה ימים, או לשני הענשים הנוספים האלה כאחד, על כל יום שבו נמשכת העבירה.

(2) שר הפנים רשאי להורות בצו כי ענשים מכסימאליים קשים יותר או קלים יותר יבואו – ביחס לכל מין או סוג נקוב בשם של מלאכות מסוייגות – במקומם של כל הענשים כולם, או אחד מהם, שנרשמו בסעיף קטן (1), ולאחר מכן תהיה נודעת נסקות לסעיף זה בהתאם לכך.

הוראות בנוגע
לעבירות נמשכות

12.ב. לצרכי סעיף קטן (1) של סעיף 12 וסעיף קטן (1) של סעיף 12 –
(א) מצהירים בזה כדי למנוע ספק, כי החלה בעבירה מחדש לאחר הפסקה תהווה עבירה חדשה;

(ב) תביעה לדין תוכל להיות מוגשת, והנאשם יהיה עשוי להתחייב בדין ופסק-דין יוכל להיות מוצא עליו – מוזמן לזמן – על כל חלק וחלק של התקופה, שבה נמשך ביצוע העבירה, להבדיל מחלק של אותה תקופה, שעליה כבר נתחייב הנאשם בדין לפני כן והוצא עליו פסק-דין על העבירה.

תקנות

13. (1) יכול הנציב העליון במועצה להתקין תקנות הקובעות את התנאים שבהם מותר לעסוק במלאכה מסוייגת, ותקנות כאלה תוכלנה לקבוע –

(א) כיצד צריך להיות מבנהו של בית שעוסקים בו במלאכה מסוייגת ומהם המכשירים שצריך להתקינם בו לצורך בטחון העובדים והציבור;

(ב) את אמצעי הזהירות שיש לנקוט בהם בשמירת חמרים מתלקחים או חמרי פיצוץ או שאר חמרים מסוכנים;

(ג) התנאים הסניטריים שבהם מותר לנהל כל מלאכה מסוייגת.

(2) בוטל.

אין הפקודה פוגעת
בחובת תשלום מסים
עפ"י חוקים ידועים

14. הוראות הפקודה הזאת לא תטענה באחריותו של כל אדם לשלם כל מס או תשלום הנגבה עפ"י הוראות חוק מסי העירייה העותומני מיום 14 רביע תאני, 1333, ועפ"י כל פקודה או חוק בענין מס בוליים.

תוספת *

(סעיפים 2, 5, 6, 7 ו-8)

בתוספת זו, "מפעל" – כמשמעותו בפקודת הבטיחות בעבודה, 1946, לרבות בית מלאכה ומקום עבודה.

סוג א'

מלאכות ועסקים הנוגעים לבריאות העם

קבוצה 1: מלאכות ועסקים המטילים במזון

קבוצה 2: מלאכות ועסקים שאינם מטילים במזון

סוג ב'

מלאכות ועסקים הנוגעים לבטחון הציבור ולסדר הציבורי

קבוצה 1: מלאכות ועסקים מסוכנים

קבוצה 2: מלאכות ועסקים שאינם מסוכנים

קבוצה 3: מלאכות ועסקים אשר לא פורטו במקום אחר בתוספת הטעונים פיקוח על נפט

קבוצה 4: מלאכות ועסקים הקשורים ברוכלות

סוג ג'

מלאכות ועסקים הטעונים פיקוח וטריגרי

פקודת השעשועים הציבוריים

פקודה הבאה להורות בדבר קביעת סדרים בענין השעשועים הציבוריים ובכמה ענינים אחרים הקשורים בהם

1. פקודה זו תיקרא פקודת השעשועים הציבוריים, 1935.

השם הקצר

* ק"ת 2036, תשכ"ז, עמ' 2317.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים הניתנים בצדם מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר –
- "הממונה על המחוז" פירושו הממונה על המחוז שבו נמצא כל בית שניתן בעדו או מבקשים בעדו רשיון ע"פ הוראות הפקודה הזאת;
- "רשיון" פירושו כל רשיון שניתן ע"פ הוראות סקודה זו.
- "שעשוע ציבורי" פירושו כל שעשוע הניתן לקהל לרבות שעשועי תיאטרון או ראינוע, קברטים, קירקסים, קונצרטים, מחולות ומקומות החלקה, ולמעט הרצאות או ויכוחים שתכליתם העי-קרית היא חינוכית ואפילו אם ההרצאות או הויכוחים הללו מלווים בתמונות מאיזה מין שהוא
3. לא ישתמש אדם בשום בית לשם כל שעשוע ציבורי, אלא אם כן ניתן לו רשיון בהתאם להוראות הפקודה הזאת.
4. (1) כל הרוצה לקבל רשיון עליו לפנות בבקשה על כך לפחות שבוע ימים לפני היום בו הוא אומר להשתמש בבית לשם שעשוע ציבורי.
- (2) אם נמצא הבית שמבוקש עליו רשיון בגבולות תחום עיריה תוגש הבקשה למועצת העיריה של אותו תחום, ואם נמצא הבית בגבולות תחום מועצה מקומית, תוגש הבקשה למועצה המקומית של התחום ואם אין הבית נמצא בגבולות תחום עיריה או מועצה מקומית תוגש לממונה על המחוז.
- יש למרש בבקשה:
- (א) את הבית שבעדו מבוקש הרשיון;
- (ב) את מיני השעשועים לרבים, שלהם נועדו לשמש אותם מקומות, וכן
- (ג) את סוג הרשיון המבוקש,
- ומועצת העיריה או המועצה המקומית או הממונה על המחוז יתנו לאותו אדם את הרשיון אשר ביקש בהתאם להוראות הפקודה הזאת.
- (3) לא יינתן רשיון לאדם אלא אם כן נתברר לה לרשות למתן רשיונות שהבית שבעדו מבוקש רשיון מתאים מכל הבחינות מסאת מבנהו, למטרה שהוא יישמש לה בשים לב לבטחון הקהל, לבריאותו ולנוחותו של הציבור, ולהשלטת הסדר המתוקן ע"י המשטרה.
- (4) הרשות למתן רשיונות רשאית להעניק כל רשיון מתוך כפיפות לאותם תנאים, הנבלות או צמצומים, שאותם תהיה אותה רשות למתן רשיונות עשויה לצמצא לבחון להטיל.
5. (1) לא יינתן רשיון אלא אם כן שילמו בעדו את המס, שלא יעלה על המס המפורט בתוספת הראשונה של הפקודה הזאת, כפי שייקבע בחוקי העזר שיוחקנו –
- (א) ע"י מועצת העיריה, אם הרשיון ניתן לגבי בתים הנמצאים בתוך כל תחום עיריה;
- (ב) ע"י המועצה המקומית, אם הרשיון ניתן לגבי בתים הנמצאים בתוך כל תחום של מועצה מקומית;
- (ג) ע"י הממונה על המחוז, אם הרשיון ניתן לגבי בתים הנמצאים מחוץ לתחום עיריה או לתחום מועצה מקומית;
- בתנאי כי עד שיוחקנו חוקי-עזר אלה כאמור לעיל, יהא המס שיש לשלמו אותו מס המפורט בתוספת הראשונה לפקודה הזאת;
- ובתנאי שאין לשלם כל מס בעד רשיון שניתן לבית שימש לכל שעשוע ציבורי שכל הכנסותיו מוקדשות לצרכי צדקה.
- (2) אין מחזירים מס ששולם בעד רשיון ושום חלק מאותו המס על יסוד זה שבעל הרשיון חזל להשתמש או שמעיקרא לא השתמש בבית שניתן עליו הרשיון לשם כל שעשוע ציבורי או על יסוד זה שאותו בית נסגר מאיזה טעם שהוא, או על יסוד כל סיבה אחרת.
- (3) כל המסים שיש לשלם בעד מתן רשיון ישולמו באופנים אלה:
- (א) אם ניתן הרשיון ע"י מועצת עיריה, ישולם המס לאותה המועצה וייזקף לזכות לקופת העיריה;
- (ב) אם ניתן הרשיון ע"י המועצה המקומית ישולם המס לאותה מועצה וייזקף לקופתה;
- (ג) אם ניתן הרשיון ע"י הממונה על המחוז, ישולם המס לממונה על המחוז והוא וייזקף לזכות קופת הכנסות הכללית של מדינת ישראל.
6. מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף קטן (4) מסעיף 4 יהיו הרשיונות מן הסוגים הבאים, דהיינו:

שעשוע ציבורי
טעון רשיון
בקשת רשיונות
ונתינתם

מסי הרשיונות

סוג הרשיונות

(ב) רשיון מטוג ב', המרשה את המחזיק בו להשתמש במקום, שעליו מרומז בו, לאותם מיני שעשועים לרבים, העשויים להיות נקובים באותו רשיון, שיקוימו במשך תקופה נקובה, אשר לא תעלה על שבוע אחד, וכן
(ג) רשיון מטוג ג', המרשה את המחזיק בו להשתמש במקום, שעליו מרומז בו, לאותם מיני שעשועים לרבים, העשויים להיות נקובים באותו רשיון, במשך תקופה נקובה שתעלה על שבוע אחד אך לא תעלה על שנה אחת.

7. שום רשיון לא יהיה ברהעברה, ואולם אם מת האיש שניתן לו הרשיון, ראשים מועצת העיריה או המועצה המקומית או הממונה על המחוז שנתנו את הרשיון להעביר אותו לירשו של המת למותר מועד הרשיון ומשהועבר הרשיון כך יהא דין הירוש כדין בעל הרשיון.

8. הרשיון יהא ערוך בטופס שיאושר מטעם הנציב העליון.
9. חובה להציג את הרשיון במקום בולט בבית שניתן בעדו הרשיון בכל אותן השעות שמתקיים בו שעשוע ציבורי.

10. יכול הממונה על המחוז על פי שיקול דעתו, אם משום טובת בטחון הציבור או בשעות-חירום, להורות שכל הבתים שניתנו כעדם רשיונות במחוזו או בתוך אזור מסויים שבמחוזו, ואפילו אם הבנין נמצא בתוך תחום עיריה או תחום מועצה מקומית, ייסגרו אם עד להוראה חדשה ממנו ואם למשך מועד מסויים. ומשניתנה הוראת סגירה כזאת יהא מותר לכל שוטר להשתמש בכוח ככל הדרוש כדי לסגור את הבנין, מבלי שהיתר זה יפגע בעונש הצפוי לאדם שלא מילא אחרי הוראת סגירה זאת עפ"י סעיף קטן (3) מטעף 12 מפקודה זו;

ואולם אם היתה התקלות בלתי חוקית, או מהומה בלתי חוקית, או הפרעת השלום או אם לדעת שופט של בית משפט שלום או קצין משטרה גבוה בגדר סקודת המשטרה, 1926, יש יסוד לחשש להתפרצות, הרי, באין הוראת סגירה מטעם הממונה על המחוז, יכול אותו שופט של בית משפט שלום או קצין משטרה להורות שכל אותם הבתים שניתנו כעדם רשיונות, ואשר אותו שופט של בית משפט שלום או קצין משטרה רואים צורך בסגירתם, ייסגרו עד להוראה חדשה מטעם הממונה על המחוז או מטעם שופט של בית משפט שלום או מטעם קצין המשטרה הגבוה, ומשניתנה הוראת סגירה כזאת יהא מותר לכל שוטר להשתמש בכוח ככל הצורך לשם סגירת אותם הבתים מבלי שהיתר זה יפגע בעונש עפ"י סעיף קטן (3) לסעיף 12 מפקודה זאת הצפוי לו לאדם שלא מילא אחרי הוראת סגירה זאת.

11. לצורך מניעתה או גילוייה של הפרת הוראה מהוראות הסקודה הזאת או כדי למנוע הפרת שלום הציבור יכול כל שוטר להיכנס תמיד לבנין שניתן בעדו רשיון או לכל חלק מהבנין.

11א. כל האנשים שנחמנו או המשמשים כסדרנים, שוערים, מלצרים, שומרים, כבאים, קופאים או פקידים אחרים במקומות שעשועים ציבוריים, וכל שאר העובדים האמיתיים במקומות אלה, חייבים להבוש מידים מיוחדים, או (חוץ מסדרנים, שוערים, מלצרים, שומרים וכבאים) סימן מיוחד על זרועם או כובע מיוחד, שיספיקו כדי לאפשר את הציבור להבחין בנקל ביניהם לבין שאר אנשים מן הציבור. כל פקיד או עובד כזה שאינו ממלא אחר דרישות סעיף זה ובעליו של כל מקום שעשועים ציבורי שלא מילאו בו אחר הדרישות הנ"ל, וכל אדם אחר האחראי לאי-מילויין, יאשמו בעבירה ויהיו צפויים לקנס של עשר לירות.

11ב. (1) כל בעלי בתי קולנוע חייבים להציג על שלט גדול בחזית בית הקולנוע שלהם מודעה שאותיותיה תהיינה בגובה של לא פחות מחמישה סנטימטרים, המציינת אם הסרטים שבתכנית מיועדים להצגה לכל הקהל או לבוגרים בלבד. מודעה באותיות דומות לאלה האומרת כי הכניסה אסורה לילדים וילדות למטה מגיל שש עשרה, תוצג לגבי כל סרט שניתן רשיון להציגו לבוגרים בלבד.

(2) כל בעל קולנוע חייב לשלוח לקצין המשטרה הממונה על אותו גליל תכנית המציינת את הסרטים שיוצגו בקולנוע שלו במשך השבוע הבא, ואסור לו לשנות את התכנית הזאת בלא למסור מודעה של 24 שעות למשטרה הנוגעת בדבר. תכנית זו תציין אם הסרטים מיועדים להצגה לכל הציבור או לבוגרים בלבד.

(3) כל בעל קולנוע שאינו ממלא אחרי הוראות הסעיף הזה יאשם בעבירה ויהא צפוי למאסר חודש ימים או לקנס של חמישים לירות.

12. (1) אדם כל-שהוא המשתמש במקום כל-שהוא למין כל-שהוא של שעשועים לרבים בלא שהיה באחיותו רשיון תקף בגין השימוש באותו מקום לאותו מין של שעשועים לרבים או מסר כל תנאי, הנכלל או נמצאם, שהוטלו באותו רשיון, יהיה צפוי - משיחייב בדין - לקנס שלא יעלה על מאה לירות או למאסר שלא יעלה על שלושה חדשים או לאותם שני עונשים כאחד.
(2) כל שאינו מציג רשיון בהתאם להוראות סעיף 9 מהפקודה הזאת יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יעלה על חמש לירות.

(3) כל שאינו ממלא אחרי הוראת סגירה שניתנה מטעם הממונה על המחוז או מטעם שופט של בית משפט שלום או מטעם קצין משטרה גבוה בהתאם לסעיף 10 מפקודה זו, יהא צפוי

הרשיונות לא יהיו בני העברה

טופס הרשיון

חובה להציג את הרשיון

סגירת הבנין בשעות-חירום וכו'

כניסת שוטר לבית

מדים וכו'

הוראות מיוחדות בענין סרטי ראיונע

עבירות וענשיהן

בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יעלה על חמישים לירות או למאסר שלא יעלה על ששה חדשים או לקנס ולמאסר כאחד.

(4) כל המסרב להרשות את הכניסה או אינו מאפשר את הכניסה לשוטרי הדורש אנב מילוי תפקידו להיכנס לבנין בהתאם לסעיף 11 מפקודה זו, בין שהסירוב הזה בא מאותו אדם עצמו או מאדם אחר העובד אצלו או העושה את מעשהו עפ"י הוראתו או בהסכמתו, יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יעלה על עשר לירות.

13. הפקודות המפורטות בתוספת השניה של פקודה זאת יתקנו כמפורש בטור השלישי של אותה תוספת.

14. כל הרשיונות להשתמש בבית לשם שעשוע ציבורי שניתנו כחוק עפ"י הוראות פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הציבוריים 1922, יהא כוחם יפה למשך התקופה שלשמה ניתנו כאילו ניתנו הרשיונות ההם עפ"י הפקודה הזאת והוראות הפקודה הזאת תחולנה על הרשיונות ההם ועל הבנינים שבעדם ניתנו ועל בעליהם למשך מותר מועד הרשיונות.

תיקון

יוצאים מן הכלל

תוספת ראשונה

תוספת שניה

פקודת מכירת משקאות משכרים

פקודה הבאה לקבוע סדרים במכירת משקאות משכרים ולקבוע הוראות לכמה ענינים אחרים הקשורים בכך

השם הקצר

1. פקודה זאת תיקרא פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935.

סירוש

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר, ואלו הם:

"מועצה" פירושה מועצה למתן רשיונות שהורכבה עפ"י הוראות סעיף 13 מפקודה זו; "ממונה על מחוז" פירושו הממונה על המחוז שנמצא בו במקום שניתן או שבוקש בעדו רשיון או הרשאה עפ"י הוראות הפקודה הזאת;

"משקה משכר" פירושו כל משקה תוסס או אלכוהולי שנועד בדרך כלל לתצרוכת האדם (למעט סמים ורפואות המוכנים או הנמכרים ע"י רוקח בעל רשיון) ואשר על יסוד אנליזה שעשו בדוגמא הימנו נמצא שהוא מכיל יותר משני אחוזים אלכוהול לפי נפחו; "רשיון" פירושו כל רשיון שניתן עפ"י הוראות הפקודה הזאת; "מכירה" כוללת כל העברה שלא בדרך מתנה.

אין מוכרים

3. (1) לא ימכור אדם ולא יעמיד למכירה ולא יחזיק אצלו למכירה כל משקה משכר, אלא אם כן ניתן לו רשיון בהתאם להוראות הפקודה הזאת ואולם שום דבר האמור בפקודה הזאת לא יהא חל על כל פעולת מכירה מצד יצרן בהתאם לרשיון בר-תוקף שניתן לו ליצרן.

משקאות משכרים

אלא ברשיון

(2) אסור למועדון למכור, או להעמיד למכירה או להחזיק לשם מכירה כל משקה משכר, אלא אם כן ניתן רשיון לאדם שנתמנה כחוק מטעם ועד המועדון.

(3) למרות כל דבר האמור בזה, יהא אדם פטור לקבל רשיון למכירת משקאות משכרים בקנטינה, בבית אוכל צבאי או בכל מוסד אחר המתנהל והמתכלכל עפ"י רשות חוקית אך ורק לצרכיהם של חילות הוד מלכותו בישראל או לצרכי חיל הספר של עבר הירדן מזרחה או לצורכי חיל המשטרה הישראלי, וכל המנהל קנטינה, חדר אוכל או מוסד כנ"ל, וכל העובד בהם לא יהא צפוי לשום עונש שנקבע בהוראות הפקודה הזאת על שום שמכר או הספיק משקה משכר לאחד מאנשי החילות האלה.

(4) הנציב העליון רשאי להורות בצו כי למרות כל דבר הכלול בפקודה הזאת לא יהיה אדם כל-שהוא צריך לקבל רשיון למכור משקה משכר בכל קנטינה, מסעדת קצינים או סמלים, או מוסד, הקיימים או מתנהלים לפי רשות שבהיתר אך ורק לשם שימושם של —

(א) חילות כל-שהם של בנות-ברית כל-שהן להוד רוממותו, או

(ב) הצי המסחרי הבריטי, או כל צי מסחרי של בנות-ברית כל-שהן להוד רוממותו, ומקום שהורה הנציב העליון כנ"ל לא יהיה צפוי שום אדם, המחזיק כל קנטינה, מסעדת קצינים או סמלים, או מוסד כאלה, או משמש בהם, לעונש כל-שהוא — לפי קביעותיה של הפקודה הזאת — על אשר מכר או ספק משקה משכר כל-שהוא לחבר כל-שהוא של אותם חילות או ציים.

מתן רשיונות

4. בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת, הרי (א) רשיונות למכירת משקאות משכרים בתוך תחום עירייה יינתנו ע"י מועצת העירייה של אותו תחום;

- (ב) רשיונות למכירת משקאות משכרים בתוך תחום מועצה מקומית יינתנו ע"י המועצה המקומית של אותו תחום;
- (ג) רשיונות למכירת משקאות משכרים מחוץ לתחום עיריה ותחומי מועצות מקומיות יינתנו ע"י הממונה על המחוז.

הרשיונות
לסוגיהם

5. ואלה סוגי הרשיונות:

- (א) "רשיון סוחר" המרשה לבעליו למכור משקה משכר מכל מין שהוא בכל עת אחת ולכל אדם אחד בכמויות שלמעלה מתשע ליטראות או למעלה מתריסר אחד של בקבוקים בני ליטר מקובל לשם שתיה מחוץ לכתלי הבנין שלשמו ניתן הרשיון למכירת משקאות משכרים;
- (ב) "רשיון קמעוני" לשתיה שלא במקום המרשה לבעליו למכור משקה בכל עת אחת לכל אדם אחד בכמות שאינה יתרה על תשע ליטראות או תריסר אחד של בקבוקים בני ליטר מקובל לשם שתיה מחוץ לכתלי הבית שלשמו ניתן הרשיון למכירת משקאות משכרים;
- (ג) "רשיון קמעוני" לשתיה בו במקום המרשה לבעליו למכור משקה משכר בכל עת אחת לכל אדם אחד בכמות שאינה יתירה על תשע ליטראות או תריסר אחד של בקבוקים בני ליטר מקובל לשם שתיה בפנים או מחוץ לבית שלשמו ניתן הרשיון למכירת משקאות משכרים.

מסי הרשיונות

6. (1) לא יינתן שום רשיון אלא אם כן שולם בעדו אותו מס שיקבע בחוקי-עזר שיוחקנו ע"י הרשויות דלקמן, ובלבד שלא יעלה על המס המפורט בתוספת הראשונה לפקודה זו –
- (א) כשהרשיון ניתן לגבי מקום המצוי בתחום עיריה – ע"י מועצת העיריה של אותו תחום;
- (ב) כשהרשיון ניתן לגבי מקום המצוי בתחום מועצה מקומית – ע"י המועצה המקומית של אותו תחום;
- (ג) כשהרשיון ניתן לגבי מקום המצוי מחוץ לתחום של מועצת עיריה או מחוץ לתחום של מועצה מקומית – ע"י הממונה על המחוז;
- בתנאי שכל עוד לא הותקנו חוקי-עזר כאלה, הרי המס המפורט בתוספת הראשונה לפקודה זו, הוא יאה המס שישולם בעד הרשיון.
- (2) מס שישולם בעד רשיון ושום חלק מאותו המס לא יוחזר על יסוד שבעל הרשיון חדל לנהל עסקים או לא ניהל עסקים או על יסוד זה שהרשיון בוטל או שהבית שבעדו ניתן הרשיון למכירת משקאות משכרים נסגר מאיזה טעם שהוא, או על יסוד כל סיבה אחרת.
- (3) כל המסים שיש לשלםם עפ"י פקודה זאת בעד רשיון למכירת משקאות משכרים ישולמו באופנים אלה:
- (א) אם ניתן הרשיון לבית הנמצא בגבולות תחום עיריה – ישולם המס למועצת העיריה של אותו תחום והמס ייוקף לקופתה;
- (ב) אם ניתן הרשיון לבית הנמצא בתחום מועצה מקומית, ישולם המס למועצה המקומית של אותו תחום וייוקף לקופתה;
- (ג) אם ניתן הרשיון לבית הנמצא מחוץ לתחום עיריה או לתחום מועצה מקומית – ישולם המס לממונה על המחוז וייוקף לקופת ההכנסות הכללית של ישראל.
- (4) עפ"י צו הנציב העליון במועצה אפשר לתקן מזמן לזמן את התוספת הראשונה של פקודה זו.

אין נותנים רשיון
אלא לאחר
מתן תעודה

7. (1) אם נתנה המועצה שהורכבה בהתאם לסעיף 13 מהפקודה הזאת תעודה המעידה:
- (א) כי האיש ראוי וכשר לקבל רשיון מן הסוג המפורש בתעודה, וכי
- (ב) אפשר לתת לו לאותו איש רשיון בעד הבית המפורש בתעודה,
- הרי יתנו מועצת העיריה או המועצה המקומית או הממונה על המחוז לאותו האיש רשיון בעד אותו בית עפ"י הוראות סעיף 4 מפקודה זו.
- (2) לא יותן רשיון לאדם אלא אם כן קיבל תעודה בהתאם לסעיף קטן (1) של סעיף זה.
- (3) רשמה המועצה תנאי על גבי אותה תעודה, לא יותן רשיון על ידי מועצת עיריה או מועצה מקומית או על ידי ממונה על מחוז אלא באותו התנאי שגרשם על גבי הרשיון.
- (4) משניתן רשיון תאז חובת מועצת העיריה או המועצה המקומית או הממונה על המחוז לשלוח למנהל המכס והבלו ולקציין המשטרה הגבוהה הממונה על המחוז פרטים בדבר הרשיון שניתן.
8. הרשיונות יהיו לשנה אחת וכוחם ייפסק ביום שלושים ואחד בדצמבר שלאחר מתן הרשיון.

מועד הרשיון

9. שום רשיון אינו ברי-העברה:

בתנאי כי מועצת העיריה או המועצה המקומית או הממונה על המחוז שנתנו את הרשיון רשאים באישורה של המועצה לאזור או למחוז, להעביר ע"י הערת העברה שתירשם ברשיון את הרשיון למותר מועד תקפו במקרים הבאים, ומי שהועבר לו רשיון בדרך זו, דינו כדין מקבל הרשיון:

- (א) אם מת בעל הרשיון, והוא לא נחמנה לכך ע"י ועד של מועדון – יועבר הרשיון ליורשו;
 - (ב) נמכר עסק שקבל רשיון – יועבר הרשיון לקונה;
 - (ג) היה בעל הרשיון אדם שנתמנה ע"י ועד של מועדון, ומת או פוטר או אם היה בטול יכולת לשמש כבעל הרשיון למועדון מטעמים אחרים, מותר להעביר את הרשיון לאדם אחר שנתמנה כהלכה ע"י ועד המועדון.
- בתת המועצה את אישורה להעברת איזה רשיון עפ"י סעיף זה, עליה לנהוג לפי הוראות סעיף 15 מהסקודה הזאת, והוראות סעיף קטן (6) לאותו סעיף תחולנה על כל מקרה-סירוב מצד המועצה לאשר איזו העברה:
- ובתנאי נוסף כי כשמוגשת בקשה למועצה בכתב להעברת כל רשיון לכל אדם הנזכר בפסקה א' ו-ג' מן התנאי הראשון לסעיף זה, הרי יהא אותו אדם נחשב כמקבל הרשיון עד למתן החלטת המועצה.

טופס של רשיון

- 10. הרשיונות יהיו ערוכים בטופס שיאושר מטעם הנציב העליון.
- 11. כל רשיון יהא מוצג במקום בולט בבית שניתן בעדו הרשיון בכל אותן השעות שבהן מוכרים בו משקאות משכרים, או מציעין אותם, או מחזיקים אותם למכירה.
- 12. (1) כל הרוצה לקבל רשיון למכירת משקאות משכרים חייב למסור מודעה בכתב לא פחות מחמישים וששה יום לפני התאריך בו הוא רוצה בהחלפת תוקף הרשיון. אם נמצא הבית שבעדו מבוקש הרשיון בגבולות תחום עיריה תימסר ההודעה למועצת העיריה של אותו תחום ואם היה הבית בגבולות תחום מועצה מקומית תימסר המודעה למועצה המקומית של אותו תחום ואם נמצא הבית שלא בגבולות תחום עיריה או מועצה מקומית, תימסר ההודעה לממונה על המחוז.

חובה להציג

את הרשיון

בקשת רשיון

על מוסר המודעה לפרש בהודעה –

(א) את הבית שבעדו מבוקש הרשיון, וגם

(ב) את סוג הרשיון המבוקש.

(2) מועצת העיריה או המועצה המקומית או הממונה על המחוז, הכל לפי הענין, יציגו את ההודעה האמורה לעיון במשרדיהם לא פחות מעשרים ושמונה ימים לפני שמועצת הרשיונות תדון בבקשה; העתק מההודעה יוצג כאמור במקום בולט לעין על פני הצירים שעליהם מבוקש הרשיון.

(3) לצורך הסעיף הזה יכלול המונח "בית" כל מבנה ארעי וכל סוכה או אוהל ארעיים.

13. (1) היה תהיה לכל תחום עיריה מועצה שתכונה בשם "מועצת הרשיונות לתחום עירית", והרכבה יהא כך:

הרכב המועצות

(א) הממונה על המחוז כיושב ראש;

(ב) בא-כוח שימונה מטעם מועצת העיריה;

(ג) בא-כוח שימונה מטעם המנהל הכללי של משרד הבריאות.

היור"ר ואחד מחברי המועצה יהיו מהווים "קוורום", ואם היו הדעות שקולות, תהא ליו"ר דעה שניה או דעה מכרעת.

(2) היה תהיה לכל מחוז, להוציא את תחום העיריה שבתוכו, אך לרבות מועצות מקומיות שבו, מועצה שתכונה בשם "מועצת הרשיונות למחוז", והרכבה יהא כך:

(א) הממונה על המחוז כיושב ראש;

(ב) לא יותר משני חברים שימונו מטעם הממונה על המחוז באישור הנציב העליון ושלא יהיו מפקידי ממשלת ישראל;

(ג) בא-כוח שימונה מטעם המנהל הכללי של משרד הבריאות;

בתנאי כי לגבי חנות המצויה בתחום של מועצה מקומית רשאי היור"ר לצרף לא יותר משני חברים של אותה מועצה כדי לעיין בבקשת רשיון לחנות כזאת.

היור"ר ושנים מחברי המועצה יהיו מהווים קוורום, ואם היו הדעות שקולות תהא ליו"ר דעה שניה או דעה מכרעת.

(3) כל שיתמנה כחבר למועצה עפ"י הוראות סעיף זה יכהן במשרתו למשך שלוש שנים בתנאי –

(א) שבהסתלק איזה אדם ממשרתו או במותו או בהיפסלו מטעמים אחרים לשמש במועצה, הרי על הרשות שמינתה אותו למנות אחר תחתיו, וכי

(ב) אם מאיזה טעם שהוא לא יכול האדם שנתמנה כחבר למועצה על פי הוראות הסעיף הזה למלא את תפקידיו למשך זמן מה, יכולה הרשות שמינתה אותו למנות אחר תחתיו למלא את תפקידיו למשך הזמן שבו לא יוכל אותו אדם למלא את תפקידיו.

ישיבות המועצות

14. בכל עת שנתקבלה בקשה למתן תעודה יקרא היו"ר את המועצה לישיבה. לא סחות מארבעה עשר יום קודם לישיבת המועצה תפורסם הודעה על דבר ישיבת המועצה על ידי מודעה שתודבק במשרד מועצת העירייה, אם משמשת המועצה לתחום עירייה, או במשרד הממונה על המחוז, כשהמועצה אינה משמשת לתחום עירייה. ובהודעה יפורשו מקומה ומועדה של ישיבת המועצה.

המועצות רשאיות לתת תעודות

15. (1) בקשות לרשיונות שהוגשו עפ"י הוראות סעיף 12 מסקודה זו והוצגו ופורסמו כדרוש בהוראות אותו סעיף, תעמודנה לעיון לפני המועצה המשמשת לתחום העירייה או למחוז שבגבולותיו נמצא הבניין אשר בעדו הוגשה הבקשה. ואם סבורה המועצה שהמבקש ראוי וכשר לקבל רשיון מן הסוג המבוקש על ידו, וכי מן הדין לתת לו רשיון לגבי הבית שבעדו יבוקש רשיון, רשאית היא ליתן לו תעודה בהתאם לכך.

(2) בעיון המועצה בכל בקשה כזאת רשאית היא להביא בחשבון את הענינים הבאים, כולם או מקצתם –

(א) אפיו של המבקש ושמו בציבור; ואם היה לו בזמן מן הזמנים קודם לכן רשיון למכירת משקאות משכרים תביא בחשבון את התנהגותו כבעל רשיון ואת אופן הנהלת הבניין שבעדו החזיק רשיון במשך תקופת רשיונו;

(ב) אם ראוי הבית מבחינת מבנהו לשמש למטרה שלשמה בוקש הרשיון, בשים לב לבריאותו ולנוחותו של הציבור ולפיקוח המספיק עליו מצד המשטרה;

(ג) הסביבה שבה נמצוי הבית שבעדו יבוקש הרשיון;

(ד) צרכיהם של תושבי המחוז שבו נמצא הבית אשר בעדו יבוקש הרשיון;

(ה) כל טענה שתוגש לפניה ע"י איש אחד או ע"י חבר אנשים העלולים להיפגע מתוך הרשיון לבית שבעדו יבוקש הרשיון.

(3) כדי לסייע בידי המועצה בבואה לעיון בענינים המפורשים בסעיף זה או בענינים אחרים, מותר לה למועצה לפי שיקול דעתה לשמוע עדותו של כל אדם שיופיע לפניה ברשותה ואף רשאית היא לבדוק את הבנין שבעדו יבוקש הרשיון.

(4) אין זכות לשום אדם להיות מיוצג בפני כל מועצה על ידי עורך דין.

(5) יכולה מועצה לטרכ לתת תעודה מבלי שתתן כל נימוק על סירובה.

(6) כל שימצא את עצמו מקופח מחמת שהמועצה נתנה תעודה או סירבה לתת תעודה, או מחמת שצרפה לה כל תנאי או שהשמיטה מתוכה כל תנאי, יוכל בתוך ארבעה עשר יום למיום החלטת המועצה, לערער בפני הנציב העליון במועצה. החלטת הנציב העליון במועצה תהא החלטת גמר ואין לערער עליה בפני שום בית משפט. ובהתאם להחלטת הנציב העליון במועצתו תתן המועצה את התעודה, תחקן אותה או תבטל אותה.

מועצות רשאיות להעמיד תנאים

16. יכולה מועצה להעמיד את התנאים דלקמן, כולם או מקצתם, למתן תעודה, וכל תנאי שהועמד כך יהא נרשם על גבי הרשיון:

(א) שרק משקה משכר ידוע יהא נמכר בבנין שבעדו יבוקש הרשיון;

(ב) שלא יעסיקו נשים בכלל או נשים מגילים מסויימים, בין לחלוטין ובין לשעות מסויימות או למטרות מסויימות בבית שמבקשים בעדו רשיון;

(ג) שלאחרי השעה השביעית בערב מותר יהא להעסיק נשים שמלאו להן יותר מעשרים שנה במכירת משקאות משכרים בבית בעדו יבוקש הרשיון;

(ד) שהבית אשר בעדו יבוקש הרשיון יהא פתוח למכירת משקאות משכרים למשך מספר שעות מסויימות, סחות ממספר השעות שיקבעו בדרך כלל למחוז שבו נמצא אותו הבית, לפי תקנות שיתקנון עפ"י סעיף 20 מסקודה זאת;

(ה) שלא יוגש משקה משכר לסוגים ידועים של אנשים בבית אשר בעדו יבוקש רשיון;

(ו) כי המקום אשר עליו יבוקש הרשיון יהיה אפשר למכור בו משקאות משכרים רק לבני אדם המתגוררים באותו מקום או לאורחים בתום לב של בני אדם כאלה.

לא יותן רשיון לבית הנמצא בקרבת מסגד וכו'

17. לא תתן המועצה תעודה לאדם בעד בית הנמצא סמוך מאוד למסגד או בתוך שכונה שכל אוכלוסייה מושלמים.

מתן תעודה ליצרנים

18. לא תתן המועצה לאדם שיש לו רשיון כיצרן משקאות משכרים שום תעודה שעל יסודה יוכל לקבל רשיון לבנין העומד בגבולות המש מאות מטרים מן הבנין שבו הוא עוסק עפ"י רשיון בייצור המשקאות המשכרים.

19. (1) יכול המפקח הכללי על המשטרה או כל אדם שיתמנה על ידו לתת לכל אדם שקיבל רישיון קמעוני לשתייה בו במקום עפ"י הוראות הפקודה הזאת הרשאה בטופס שיאושר מטעם הנציב העליון למכור משקה משכר לצרכי שתייה במקום גופא בכל בנין שהוא, לרבות מבנה זמני, או סוכה או אוהל ארעיים, לבד מן הבית שבעדו קיבל רישיון, ואפילו אותו הבית נמצא בגבולות תחום עירייה או מועצה מקומית: ההרשאה תינתן למועד שלא עולה על חמישה ימים ובשים לב לתנאים שהמפקח הכללי על המשטרה או כל אדם שיתמנה על ידו ימצא לנכון להעמיד בדבר המשקה המשכר שהוא נמכר שם בדבר האנשים שיעסקים במכירת המשקה ובדבר השעות בהן יהא המשקה המשכר נמכר ובדבר כל ענינים אחרים, וכל שקיבל הרשאה כזאת יהא מורשה בתוקף ההרשאה למכור משקה משכר במקום המפורש בהרשאה בהתאם לתנאים המפורשים בה ובאותם הימים והשעות המפורשים בהרשאה.

(2) כל הרשאה שניתנה עפ"י הוראות הפקודה הזאת תהא מוצגת במקום בולט בבית שבעדו ניתנה ההרשאה כל זמן שמשקאות משכרים יהיו נמכרים בו, עומדים בו למכירה או שמורים בו למכירה.

(3) לא תינתן לאדם הרשאה אלא אם כן שילם בעדה את המס המפורש בתוספת הראשונה של פקודה זאת.

20. המועצה המשמשת לכל תחום עירייה ולמחוז תחקין תקנות באישור הנציב העליון בדבר השעות בהן יהא מותר למכור משקה משכר בבית שניתן בעדו רישיון למכירת משקאות משכרים והנמצא בגבולות תחומיהן או מחזויהן ובאותן תקנות תוכל לקבוע שעות שונות למכירת משקאות משכרים –

(א) בסוגים שונים של בנינים, או

(ב) בבנינים הנמצאים באזורים מסויימים, בשים לב לצרכי התושבים של האזורים ההם.

21. (1) למרות ההוראות שתבואנה בתקנות שיתקינון עפ"י הסעיף הקודם, יכול המפקח הכללי על המשטרה או כל אדם שיתמנה על ידו להרשות בכתב תחום על ידו להאריך את שעות הפתיחה בבנין שבעדו ניתן רישיון, בין שהבית נמצא בגבולות תחום עירייה ובין שאיננו נמצא בגבולות תחום עירייה או מועצה מקומית, למעלה ממספר השעות שתהיינה מפורטות בתקנה שהתקינה עפ"י הסעיף הקודם, והרשאה כזאת יהא דינה כאילו היא מרשה למכור משקאות משכרים בבנין הנוכח בה ובימים ובשעות המפורשים בה.

(2) לטובת שלום הציבור או בשעות חירום יכול הממונה על המחוז להורות, עפ"י שיקול דעתו, שכל הבנינים שניתנו למענם רישיונות במחוז או בכל חלק מסויים במחוזו, ואפילו אם נמצאים הבנינים בגבולות תחום עירייה או תחום מועצה מקומית, ייסגרו, אם עד להוראה חדשה ממנו או למשך מועד מסויים, ומשניתנה הוראת סגירה כזאת יהא מותר לכל שוטר להשתמש בכוח ככל אשר ימצא לנחוץ, כדי לסגור את הבית, מבלי שהיתר זה יפגע בעונש הצפוי לו לאדם שלא מילא אחר הוראה סגירת כזאת עפ"י סעיף קטן (3) לסעיף 27 מפקודה זו.

ואולם אם היתה התקלות בלתי חוקית או מהומה בלתי חוקית או הפרעת שלום, או אם לדעת שופט של בית משפט שלום או קצין משטרה גבוה, בגדר פקודת המשטרה, 1926, יש יסוד לחשש להתפרצותן, יכול אותו שופט של בית משפט שלום או קצין משטרה גבוה, באין הוראה מטעם הממונה על המחוז, להורות שאותם הבנינים בעלי הרישיונות ששופט של בית משפט שלום או קצין המשטרה הגבוה יראו צורך בסגירתם, ייסגרו עד להוראה חדשה מהממונה על המחוז או מהשופט של בית משפט שלום או מקצין המשטרה הגבוה, ומשניתנה הוראת סגירה כזאת יהא מותר לכל שוטר להשתמש בכוח, ככל אשר ימצא לנחוץ, כדי לסגור את הבית ההוא, מבלי שהיתר זה יפגע בעונש הצפוי לו לאדם שלא מילא אחר הוראת סגירה כזאת עפ"י סעיף קטן (3) לסעיף 27 מפקודה זאת.

(3) (א) רשאי הממונה על המחוז לתת הוראה לסגור בית שניתן בעדו רישיון, ואפילו נמצא אותו הבית בגבולות תחום עירייה או תחום מועצה מקומית, אם יצא בעל הרישיון חייב בדינו בנין עבירה עפ"י סעיף 27 מפקודה זאת;

(ב) הוראת סגירה עפ"י סעיף קטן (א) מטעיף זה תוכל להינתן, אם למשך מועד מסויים או ללא הגבלת זמן, ויכול הממונה על המחוז לבטל כל הוראה כזאת לפי שיקול דעתו, בהתחשב עם החלטת מאת הנציב העליון במועצתו שתינתן עפ"י סעיף קטן (א) מטעיף זה;

(ג) כל המוצא את עצמו מקופח בשל הוראה שניתנה ע"י הממונה על המחוז עפ"י סעיף קטן (א) מטעיף זה, רשאי לערער עליה בפני הנציב העליון במועצה במשך שבעה ימים מיום גתינת ההוראה. החלטתו של הנציב העליון תהא החלטת גמר ואין לערער עליה בפני שום בית משפט והממונה על המחוז יהא חייב לתקן את ההוראה או לבטלה לפי החלטת הנציב העליון במועצה.

באיו שעות
מותר למכור
משקאות משכרים

הארכת מספר
השעות למכירת
משקאות משכרים
וסגירת הבנינים
בשעות חירום, וכו'

- (4) לא ינתן כל רשיון עפ"י סעיף קטן (1) דלעיל, אלא אם כן שולם עליו המס המפורט בתוספת הראשונה לפקודה זו.
22. (1) אסור להעסיק במכירת משקאות משכרים אשה שלא מלאו לה שבע עשרה שנה תמימות.
- (2) לאחר השעה השביעית בערב אסור להעסיק אשה בגיל שבין שבע עשרה לבין עשרים שנה תמימות במכירת משקאות משכרים.
- (3) לאחר השעה השביעית בערב אסור להעסיק אשה למעלה מבת עשרים שנה תמימות במכירת משקאות משכרים, אלא אם כן הרשתה המועצה את העסקתה של אותה אשה בבית עפ"י פסקה (ג) מסעיף 16 מפקודה זאת.
- בתנאי –
- (א) שום דבר האמור בסעיף זה לא יהא גורע מסמכויות המועצה המסורות לה עפ"י הוראות סימן (ב) מסעיף 16 מפקודה זו, וכי
- (ב) למרות כל האמור בפקודה זאת יכולה מועצה להרשות להעסיק כל אשה במשך שתי השנים למן התחלת תקפה של הפקודה הזאת בעבודה דומה לאותה עבודה שבה היתה עובדת עד לתחילת תקפה של פקודה זאת ויכולה המועצה לבטל את ההרשאה הזאת בכל עת.
23. מי שניתן לו רשיון אסור לו למכור משקה משכר לשם שתיה בבית שבעדו ניתן לו הרשיון, וכן אסור לו לאדם לשחות את המשקה המשכר בבית שבו קנהו, אלא אם כן –
- (א) שולם מחיר המשקה המשכר במזומן בשעת המכירה או לפניה, או
- (ב) הזמין האדם את המשקה המשכר ושתה אותו בה בעת שהזמין סעודה ואכלה, וישלם בגמר הסעודה את מחיר המשקה בכסף מזומן ביחד עם מחיר הסעודה:
- ואולם שום דבר האמור בזה לא יהא מגביל את מכירתו והספקתו של משקה משכר לכל אדם שהוא באמת מדרי בית מלון, או בית אחר שקיבל רשיון.
24. שום רשיון שניתן עפ"י פקודה זו אינו בא להרשות מכירת כל משקה המכיל יותר מששים אחוזים אלכוהול לפי נפחו.
25. אם הוכח לו לשופט של בית משפט שלום שיש יסוד מספיק להאמין שמשקה משכר נמכר או עומד למכירה או שמור למכירה באיזה מקום בגבולות שיפוטו שלא ניתן בעדו רשיון למכירת משקאות משכרים, יכול הוא לתת לשוטור כתב הרשאה להיכנס למקום המפורט בכתב ההרשאה או לכל חלק ממנו ולחפש בו משקה משכר ולחפוט ולהוציא משם כל משקה משכר שנמצא בו ואשר יש יסוד סביר לשער שהמשקה שמור שם לשם מכירה אסורה.
26. לצורך מניעתה או גילוייה של הפרת הוראה מהוראות הפקודה הזאת או לצורך מניעת הפרת שלום הציבור, יכול כל שוטור להיכנס בכל עת לבית שבעדו ניתנו רשיון או הרשאה או לכל חלק מאותו בנין.
27. (1) כל שלא ניתן לו רשיון בן-תוקף והוא מוכר משקאות משכרים או מעמידם למכירה או מחזיקם לצרכי מכירה, יהא צפוי בצאתו חייב בדיון לקנס של מאה לירות או למאסר שלא יהא עולה על ששה חודשים או לשני העונשין כאחד, וכל משקה משכר שנמצא ברשותו של אותו אדם יוחרם, וכן יוחרמו כל הכלים המכילים אותו משקה.
- (2) כל שניתן לו רשיון או ניתנה לו הרשאה שנקבעה לה הוראה בסעיפים 19 ו-21 מפקודה זאת, והוא, או סקיוד או סוכנו –
- (א) מוכר משקאות משכרים, מעמידם למכירה או מחזיקם למכירה בניגוד להוראות הפקודה הזאת, או להוראות כל תקנות שהותקנו על פיה, או
- (ב) מוכר משקאות משכרים, מעמידם למכירה או מחזיקם למכירה בניגוד לתנאי הרשיון או ההרשאה, או
- (ג) מרשה לאנשים להשתכר או לנהוג באלמות או בצורה אחרת בבית שניתן בעדו הרשיון או ההרשאה, או
- (ד) מוכר או מרשה למכור משקה משכר לשיכור, או
- (ה) מרשה לבית שניתן בעדו רשיון או הרשאה לשמש בית מועד לזנות, או
- (ו) מרשה ביודעין לשוטור להישאר בבית שניתן בעדו הרשיון או ההרשאה משך חלק מזמנו שנועד לו לשוטור לעמוד על משמרתו לבד אם השוטור נמצא שם לשם שמירת הסדר או החזרת הסדר על כנו או בקשר עם מילוי תפקידו, או
- (ז) מספק משקה משכר, בין בדרך מתנה ובין בדרך מכירה, לשוטור העומד על משמרתו, מלבד אם עשה זאת ברשות קצין משטרה גבוה, או

- (ח) מרשה לשחק משחק בלתי חוקי בבית שניתנו בעדו הרשיון או ההרשאה או לערוך שם הגרלה בלתי חוקית, או
- (ט) מעסיק או מרשה להעסיק במכירת משקאות משכרים כל אשה שלא בהתאם להוראות הפקודה הזאת, או
- (י) מטסק משקה משכר שלא עפ"י סעיף 23 מהפקודה הזאת, או
- (יא) אינו מציג את רשיונו בהתאם לסעיף 11 מפקודה זאת, או אינו מציג את הרשאתו בהתאם לסעיף 19 מפקודה זו,
- יאשם בעבירה, ויהא צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יהא עולה על עשר לירות או למאסר שלא יהא עולה על חמישה עשר ימים או לקנס ולמאסר כאחד, ואם חזר ועבר עבירה בפעם השניה או בפעם שלאחריה, יהא צפוי לקנס שלא יהא עולה על חמישים לירות או למאסר שלא יהא עולה על שלושה חדשים או לקנס ולמאסר כאחד.
- (3) כל שאינו ממלא אחרי הוראת סגירה מטעם הממונה על המחוז או מטעם שופט של בית משפט שלום או מטעם קצין משטרה גבוה שניתנה עפ"י סעיף קטן (2) מסעיף 21 מפקודה זאת, יהא צפוי לקנס שלא יהא עולה על חמישים לירות או למאסר שלא יהא עולה על ששה חדשים או לקנס ולמאסר כאחד.
- (4) כל שאינו ממלא אחרי הוראה שנתן הממונה על המחוז עפ"י סעיף קטן (3) לסעיף 21 מפקודה זאת יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יהא עולה על עשר לירות או למאסר שלא יהא עולה על חמישה עשר ימים, או לקנס ולמאסר כאחד.
- (5) כל השותה משקה משכר בניגוד לסעיף 23 מפקודה זו יהא צפוי, בצאתו חייב בדין לקנס שלא יהא עולה על חמש לירות.
- (6) כל המסרב ליתן רשות כניסה לשוטר אנב מילוי תסקידו, או אינו מאפשר את הכניסה לשוטר הדורש להיכנס בהתאם לסעיף 26 מפקודה זו, בין שהסירוב בא מאותו אדם עצמו או מאדם אחר העובד אצלו או העושה את מעשיו על פי הוראתו או בהסכמתו, יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יהא עולה על חמש לירות.
- (7) מקום שניתן לאדם רשיון למכירת משקאות משכרים ואותו אדם יצא חייב בדין בשל עבירה על פי הוראות הפקודה הזאת, יכול בית המשפט שחייב את האדם לרשום את פרטי העבירה על גבי רשיונו של אותו אדם.

ביטול

28. הפקודות המפורטות בתוספת השניה לפקודה הזאת תהיינה מבוטלות.

תיקון

29. פקודות המפורטות בתוספת השלישית לפקודה זאת יותקנו כמפורש בטור השלישי של אותה תוספת.

נצאים מן הכלל

30. כל הרשיונות למכירת משקאות משכרים שניתנו כחוק עפ"י הוראות כל פקודה מן הפקודות המבוטלות בזה יהא כוחם יפה למשך התקופה שלשמה ניתנו, כאילו ניתנו עפ"י הפקודה הזאת, והוראות הפקודה הזאת תחולנה על אותם הרשיונות ועל הבתים שבעדם ניתנו ועל מחזיקי הרשיונות למשך מותר מועדי הרשיונות.

תוספת ראשונה

מסים

תוספת שניה

ביטולים

תוספת שלישית